

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge !שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
כיצד הן עושיין? שלוחי בית דין יוצאין מערב יום טוב ועושיין אותן כריכות במחובר לקרקע, כדי שיהא נוה לקצור.														סה
כל העושה את המעשה לשהם מתכנסות לשהם, כדי שיהא נקצור בעסק גדול. כיון שהחשיכה, אומר להן: בא השמש? אומרים: הין, בא השמש? אומרים: הין. מגל זו? אומרים: הין. מגל זו? אומרים: הין. קופה זו? כל כך למה? מפני הבייתוסים, שהיו אומרים: אין קצירת העומר במוצאי יו"ט.														סה
אלין יומיא דלא להתענאה בהון, ומקצתהון דלא למספד בהון: מריש ירחא דניסן עד תמניא ביה איתוקם תמידא, דלא למספד: ומתמניא ביה ועד סוף מועדא איתותב הגא דשבועיא, דלא להתענאה. מריש ירחא דניסן ועד תמניא ביה איתוקם תמידא דלא למספד, שהיו צדוקים אומרים: יהיד מתנדב ומביא תמיד, מאי דרושי? (במדבר כ"ח) את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים מאי אהדרו?	ת"ר:													סה
(במדבר כ"ח) את קרבני לחמי לאשי תשמרו, שיהיו כולן באין מתרומת הלשכה.														סה
מתמניא ביה ועד סוף מועדא איתותב הגא דשבועיא דלא למספד, שהיו בייתוסין אומרים: עצרת אחר השבת ניטפל להם רבן יוחנן בן זכאי ואמר להם: שוטים, מנין לכם?	[רבן יוחנן בן זכאי]													סה
ולא היה אדם אחד שהיה משיבו, חוץ מזקן אחד שהיה מפטפט כנגדו ואמר: משה רבינו אוהב ישראל היה, וידוע שעצרת יום אחד הוא, עמד ותקנה אחר שבת כדי שיהיו ישראל מתענגין שני ימים קרא עליו מקרא זה: (דברים א') אחד עשר יום מחורב דרך הר שער, ואם משה רבינו אוהב ישראל היה, למה איהרן במדבר ארבעים שנה?	[רבן יוחנן בן זכאי]													סה
אמר לו: רבי, בכך אתה פוטרני?														סה:
אמר לו: שוטה, ולא תהא תורה שלמה שלנו כשיחה בטילה שלכם כתוב אחד אומר: (ויקרא כ"ג) תספרו חמשים יום, וכתוב אחד אומר: (ויקרא כ"ג) שבע שבתות תמימות תהיינה, הא כיצד? כאן ביום טוב שחל להיות בשבת, כאן ביו"ט שחל להיות באמצע שבת.	[רבן יוחנן בן זכאי]													סה:
(של ר' אליעזר סו"פ, רבי יהושע מו"נה, רבי ישמעאל מע"מר, רבי יהודה למ"טה, סימן)														סה:
אינו צריך, הרי הוא אומר (דברים ט"ז) תספר לך, ספירה תלויה בבית דין, שהם יודעים להדש מחרת השבת - מחרת יו"ט, יצאת שבת בראשית שספירתה בכל אדם.	רבי אליעזר:													סה:
אמרה תורה: מנה ימים וקדש חדש, מנה ימים וקדש עצרת, מה חדש סמוך לביאתו ניכר, אף עצרת סמוך לביאתו ניכרת, וא"ת: עצרת לעולם אחר השבת, היאך תהא ניכרת משלפניה.	רבי יהושע:													סה:
אמרה תורה: הבא עומר בפסח ושתי הלחם בעצרת, מה להלן רגל ותחלת רגל, אף כאן רגל ותחלת רגל.	רבי ישמעאל:													סה:
נאמר שבת למעלה ונאמר שבת למטה, מה להלן רגל ותחלת רגל סמוך לה, אף כאן רגל ותחלת רגל סמוך לה.	רבי יהודה בן בתירא:													סה:
(ויקרא כ"ג) וספרתם לכם - שתהא ספירה לכל אחד ואחד.	ת"ר:													סה:
(ויקרא כ"ג) ממחרת השבת - ממחרת יו"ט, או אינו אלא למחרת שבת בראשית?														סה:
הרי הוא אומר (ויקרא כ"ג) תספרו חמשים יום, כל ספירות שאתה סופר לא יהו אלא חמשים יום, ואם תאמר: ממחרת שבת בראשית, פעמים שאתה מוצא חמשים ואחד, ופעמים שאתה מוצא חמשים ושנים, חמשים ושלושה, חמשים וארבעה, חמשים וחמשה, חמשים וששה.	רבי יוסי בר יהודה:													סה:
אינו צריך, הרי הוא אומר (דברים ט"ז) תספר לך, ספירה תלויה בבית דין, יצאת שבת בראשית שספירתה בכל אדם.	ר"י בן בתירא:													סה:
ממחרת השבת - ממחרת יום טוב אתה אומר: ממחרת יו"ט, או אינו אלא ממחרת שבת בראשית? אמרת? וכי נאמר ממחרת השבת שבתוך הפסח? והלא לא נאמר אלא ממחרת השבת, דכל השנה כולה מלאה שבתות, צא ובודק איזו שבת?	רבי יוסי:													סה:
ועוד, נאמרה שבת למטה ונאמרה שבת למעלה, מה להלן רגל ותחילת רגל, אף כאן רגל ותחילת רגל.	[רבי יוסי]													סה:
כתוב אחד אומר: (דברים ט"ז) ששת ימים תאכל מצות, וכתוב אחד אומר: (שמות י"ב) שבעת ימים מצות תאכלו, הא כיצד? מזה שאי אתה יכול לאוכלה שבעה מן החדש, אתה יכול לאוכלה ששה מן החדש.	רבי שמעון בן אלעזר:													סה:
(ויקרא כ"ג) מיום הביאכם תספרו - יכול יקצור ויביא ואימתי שירצה יספור? תלמוד לומר: (דברים י"ז) מהחל חרמש בקמה תחל לספור.														סה:
אי מהחל חרמש תחל לספור, יכול יקצור ויספור ואימתי שירצה יביא? ת"ל: מיום הביאכם.														סה:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה של פסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי מיום הביאכם, יכול יקצור ויספור ויביא ביום? ת"ל: (ויקרא כ"ג) שבע שבתות תמימות תהיינה, אימתי אתה מוצא שבע שבתות תמימות? בזמן שאתה מתחיל לימנות מבערב.												10.
יכול יקצור ויביא ויספור בלילה? ת"ל: מיום הביאכם, הא כיצד? קצירה וספירה בלילה והבאה ביום.												10.
כולהו אית להו פירכא, בר מתרתי תנאי בתראי בין במתניתא קמייתא בין במתניתא בתרייתא דלית להו פירכא :	רבא:											10.
אי מדרבן יוחנן בן זכאי, דלמא כדאביי												10.
מצוה למימני יומי ומצוה למימני שבועי	דאמר אביי:											10.
אי מדרבי אליעזר ורבי יהושע, ממאי דביום טוב ראשון קאי? דלמא ביו"ט אחרון קאי?												10.
דרבי ישמעאל ור' יהודה בן בתירא לית להו פירכא												10.
אי מדרבי יוסי בר' יהודה, הוה אמינא: דלמא חמשין לבר מהני שיתא												10.
אי מדר' יהודה בן בתירא, ממאי דביו"ט ראשון קאי? דלמא ביו"ט אחרון קאי?												10.
ר' יוסי נמי חזי ליה פירכא, והיינו דקאמר ועוד.												10.
מצוה למימני יומי ומצוה למימני שבועי.	גופא, אמר אביי:											10.
רבנן דבי רב אשי יומי ומנו שבועי.	[רבנן דבי רב אשי]											10.
אמימר מני יומי ולא מני שבועי, אמר: זכר למקדש הוא.	[אמימר]											10.
קצרוהו ונתנהו בקופות, הביאווה לעזרה והיו מהבהבין אותו באור, כדי לקיים בו מצות קלי, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]											10.
בקנים ובקולחות חובטין אותו, כדי שלא יתמעך.	חכמים:											10.
נתנהו לאבוב, ואבוב היה מנוקב, כדי שיהא האור שולט בכולו, שטחווהו בעזרה והרוח מנשבת בו.												10.
נתנהו לריחים של גרוסות, והוציאו ממנו עשורן שהוא מנופה בשלש עשרה נפה, והשאר נפדה ונאכל לכל אדם. והייב בחלה ופסור מן המעשר	[חכמים]											10.
ר' עקיבא מחייב בחלה ובמעשרות.	[רבי עקיבא]											10.
אביב - זה אביב, קלוי באש - מלמד שהיו ישראל מהבהבין אותו באש, כדי לקיים בו מצות קלי, דברי ר' מאיר	תנו רבנן: [רבי מאיר]											10.
אין אור לשון קלי אלא דבר אחר	חכמים:											10.
אין לשון קלי אלא דבר קליל, הא כיצד? אבוב של קליות היה שם והיה מנוקב ככברה, כדי שתהא האור שולטת בכולו.	לישנא אחרינא:											10.
אביב קלוי גרש - איני יודע אם אביב קלוי אם גרש קלוי, כשהוא אומר באש הפסיק הענין.												10.
כרמל - רך ומל וכן הוא אומר: (מלכים ב' ד') ואיש בא מבעל שלישה ויבא לאיש האלהים לחם ביכורים ועשרים לחם שעורים וכרמל בצקלוננו ויאמר תן לעם ויאכלו, בא ויצק לנו ואכלנו ונוה היה												10.
ואומר: (משלי ו') נתעלסה באהבים, נשא ונתן ונעלה ונשמח ונתחטא באהבים												10.
ואומר: (איוב ל"ט) כנף רננים נעלסה, נושא עולה ונתחטא												10.
ואומר: (במדבר כ"ב) כי יר"ט הדרך לנגדי, יראתה ראתה נטתה.												10.
כרמל - כר מלא.	דבי רבי ישמעאל תנא:											10.
ור"ע מחייב בחלה ובמעשרות.	[רבי עקיבא]											10.
מירוח הקדש אינו פוטר.	רב כהנא, אומר היה ר"ע:											10.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge !שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
מותר שלש סאין הללו מה היו עושין בו? נפדה ונאכל לכל אדם, וחייב בחלה ופטור מן המעשרות	מתיב רב ששת: [חכמים]														10:
ר' עקיבא מחייב בחלה ובמעשרות	[רבי עקיבא]														10:
פודה מיד גזבר יוכיח, שחייב בחלה ופטור מן המעשרות	אמרו לו:														10:
ואם איתא דמירוח הקדש אינו פוטר, מאי קאמרי ליה? היא היא															10:
ר' עקיבא מחייב בחלה ובמעשרות, לפי שלא ניתנו מעות אלא בצורך להן.	ועוד איתיביה רב כהנא בר תחליפא לרב כהנא מדתניא: אלא אמר ר' יוחנן, תלמוד ערוך הוא בפיו														10:
שלא ניתנו מעות אלא בצורך להן.	ר' עקיבא לא קא מחייב התם - אלא שלא ניתנו מעות אלא בצורך להן, אבל מירוח הקדש בעלמא פוטר														10:
מירוח העובד כוכבים - תנאי היא	[רבא]														10:
תורמין משל ישראל על של ישראל, ומשל עובדי כוכבים על של עובדי כוכבים, ומשל כותיים על של כותיים, ומשל כל על של כל, דברי ר"מ ור' יהודה	דתניא: [רבי מאיר ורבי יהודה]														10:
תורמין משל ישראל על של ישראל, ומשל עובדי כוכבים על של כותיים ומשל כותיים על של עובדי כוכבים, אבל לא משל ישראל על של עובדי כוכבים ושל כותיים על של ישראל	רבי יוסי ורבי שמעון:														10:
גלגול הקדש פוטר	[רבא]														10:
הקדישה עיסתה עד שלא גלגלה ופדאתה - חייבת, משגלגלה ופדאתה - חייבת, הקדישה עד שלא גלגלה וגלגלה הגזבר ואחר כך פדאתה - פטורה, שכשעת חובתה היתה פטורה.	דתנן:														10:
גלגול עובד כוכבים מאי?	בעי רבא:														10:
גר שנתגייר והיתה לו עיסה, נעשה עד שלא נתגייר - פטור, משנתגייר - חייב, ספק - חייב	מיתנא תנן:														10:
הא מאן קתני לה? דברי הכל היא, ואפ"ל רבי מאיר ורבי יהודה דקמחייבי התם פטרי הכא, התם הוא דכתיב דגנך דגנך יתירא, הוי מיעוט אחר מיעוט, ואין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות אפילו עובדי כוכבים, אבל הכא תרי זימני עריסותיכם כתיב, חד עריסותיכם כדי עיסתכם, וחד עריסותיכם ולא עיסת עובדי כוכבים ולא עיסת הקדש, או דלמא רבי יוסי ורבי שמעון קתני לה דקא פטרי, אבל רבי מאיר ורבי יהודה גמרי ראשית ראשית מהתם?															10:
אמר רבא: יהא רעוא דאחזיה בחילמא.	[רבא]														10:
מאן דאמר: מירוח העובד כוכבים פוטר, גלגול העובד כוכבים פוטר, מאן דאמר: מירוח העובד כוכבים אינו פוטר, גלגול העובד כוכבים אינו פוטר.	הדר אמר רבא:														10:
עובד כוכבים שהפריש פטר חמור וחלה - מודיעים אותו שהוא פטור, וחלתו נאכלת לזרים, ופטר חמור גוזז ועובד בו	איתיביה רב פפא לרבא:														10:
הא תרומתו אסורה, והא האי תנא דאמר: מירוח העובד כוכבים אינו פוטר, וגלגול עובד כוכבים פוטר															10:
חלת עובד כוכבים בארץ ותרומתו בחוצה לארץ - מודיעין אותו שהוא פטור, חלתו נאכלת לזרים, ותרומתו אינה מדמעת	ועוד איתיביה רבינא לרבא:														10:
הא תרומתו בארץ - אסורה ומדמעת, והא האי תנא דאמר: מירוח העובד כוכבים אינו פוטר, גלגול העובד כוכבים פוטר															10:
מדרבנן, גזירה משום בעלי כיסים.															10:
אי הכי, אפ"ל חלה נמי															10:
אפשר דאפי' פחות מחמשת רבעים קמה ועוד.															10:
תרומה נמי אפשר דעביד לה כדר' אושעיא															10:
מערים אדם על תבואתו ומכניסה במוץ שלה, כדי שתהא אוכלת ופטורה מן המעשר	דאמר רבי אושעיא:														10:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator																							
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ				
אי נמי, דעייל לה דרך גגות ודרך קרפיות.																					⚡	◇			
התם בפרהסיא זילא ביה מילתא, הכא בצנינעא לא זילא ביה מילתא.																						⚡	◇		
בא לו לעשרון נתן שמנו ולבנתו, יצק ובלל, הנף והגיש, קמץ והקטיר, והשאר נאכל לכהנים.																							■	ג	
משקרב העומר, יוצאין ומוצאין שוק ירושלים שהוא מלא קמח קלי שלא ברצון חכמים, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]																						◆	■	
ברצון חכמים היו עושין.	רבי יהודה:																						◆	■	
ולא גזר רבי יהודה דלמא אתי למיכל מיניה																							⚡	◇	
בודקין אור ארבעה עשר, ובארבעה עשר שחרית, ובשעת הביעור	ורמינהו, רבי יהודה:																						⚡	◇	
לא בדק כו'	חכמים:																						⚡	◇	
שאני חדש, מתוך שלא היתרתה לו אלא על ידי קישוף זכור הוא.	רבה:																						!	◇	
תינח קצירה, טחינה והרקדה מאי איכא למימר?	אמר ליה אביי:																						⚡		
הא לא קשיא: טחינה בריחא דידא, הרקדה על גבי נפה.	[רבה]																						!	◇	
בית השלחין דשריא קצירה																							⚡		
קוצרין בית השלחין שבעמקים אבל לא גודשין	דתנן:																						⚡	◇	
מאי איכא למימר?																							⚡		
חדש בדיל מיניה, חמץ לא בדיל מיניה.	אלא אמר אביי:																						!	◇	
דר' יהודה דאר' יהודה קשיא, דרבנן אדרבנן לא קשיא?	רבא:																						⚡	◇	
דר' יהודה אדר' יהודה לא קשיא - כדשינינן, דרבנן אדרבנן לא קשיא, הוא עצמו מחזר עליו לשורפו, מיכל אכיל מיניה?	אלא אמר רבא:																						!	◇	
דרבי יהודה אדרבי יהודה לא קשיא, קמח קלי תנן.	רב אשי:																						!	◇	
והא דרב אשי ברותא היא, תינח מקלי ואילך, עד קלי מאי איכא למימר?																							⚡	◇	
וכי תימא, הכא נמי ע"י קישוף, וכדרבה																							!		
בית השלחין דשריא קצירה מאי איכא למימר?																							⚡		
אלא הא דרב אשי ברותא היא.																							■		
משקרב העומר - הותר חדש מיד.																								■	ג
הרחוקים מותרין מחצות היום ולהלן.																								■	
משחרב בהמ"ק, התקין ר' יוחנן בן זכאי שיהא יום הנף כולו אסור.	[רבי יוחנן בן זכאי]																							■	
אמר ר' יהודה: והלא מן התורה הוא אסור, שנאמר: (ויקרא כ"ג) עד עצם היום הזה.	רבי יהודה:																						⚡	◇	
מפני מה הרחוקים מותרין מחצות היום ולהלן? מפני שהן יודעין שאין ב"ד מתעצלין בו.																								■	
בזמן שבת המקדש קיים - עומר מתיר, בזמן שאין בית המקדש קיים - האיר מזרח מתיר מאי טעמא? תרי קראי כתיבי, כתיב: (ויקרא כ"ג) עד הביאכם, וכתיב: עד עצם היום הזה, הא כיצד? כאן בזמן שבת המקדש קיים, כאן בזמן שאין בית המקדש קיים.	רב ושמואל דאמרי תרויהו:																						◆	■	

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה של פסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-! תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	סו
אפילו בזמן שבית המקדש קיים - האיר מורח מתיר.	רבי יוחנן וריש לקיש דאמרי תרוייהו:												סה
והכתיב: עד הביאכם למצוה.													סה
משקרב העומר - הותר חדש מיד	[תנן]												סה
העומר היה מתיר במדינה, ושתי הלחם במקדש	[תנן]												סה
משחרב בית המקדש, התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהא יום הנהף כולו אסור מאי טעמא? מהרה יבנה בית המקדש, ויאמרו: אשתקד מי לא אכלנו בהאיר מורח? השתא נמי ניכול, ולא ידעי דאשתקד לא הוה עומר - האיר מורח מתיר, והשתא דאיכא עומר - עומר מתיר ואי סלקא דעתך למצוה, משום מצוה ליקום וליגזור?	[רבי יוחנן בן זכאי]												סה
רבן יוחנן בן זכאי בשיתת רבי יהודה אמרה מן התורה אסור, שנאמר: (ויקרא כ"ג) עד עצם היום הזה, עד עיצומו של יום וקסבר: עד ועד בכלל.	רב נחמן בר יצחק: דאמר: [רבי יהודה]												סה
ומי סבר לה כוותיה? והא מיפלג פליג עליה													סה
משחרב בית המקדש, התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהא יום הנהף כולו אסור	דתנן: [רבן יוחנן בן זכאי]												סה
והלא מן התורה הוא אסור, דכתיב: עד עצם היום הזה	רבי יהודה:												סה
רבי יהודה הוא דקא טעי, הוא סבר: רבן יוחנן בן זכאי מדרבנן קאמר, ולא היא, מדאורייתא קאמר.													סה
והא התקין קתני													סה
מאי התקין? דרש והתקין.													סה
רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע אכלו חדש באורתא דשיתסר נגהי שבסר, קסברי: חדש בחוצה לארץ דרבנן, ולספיקא לא חישינן.	[רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע]												סה
ורבנן דבי רב אשי אכלו בצפרא דשבסר, קסברי: חדש בחוצה לארץ דאורייתא, ורבן יוחנן בן זכאי מדרבנן קאמר, וכי תקין ליום הנהף, לספיקא לא תקין.	[רבנן דבי רב אשי]												סה
אמר רבינא, אמרה לי אם: אבוך לא הוה אכיל חדש אלא באורתא דשבסר נגהי תמניסר, דסבר לה כר' יהודה, וחייש לספיקא.	[רבינא]												סה
העומר היה מתיר במדינה, ושתי הלחם במקדש.													סה
אין מביאין מנחות וביכורים ומנחת בהמה קודם לעומר, אם הביא - פסול קודם לשתי הלחם לא יביא, אם הביא - כשר.													סה
מה בין קודם לעומר לקודם שתי הלחם?	ייתב רבי טרפון וקא קשיא ליה:												סה
לא, אם אמרת קודם לעומר שכן לא הותר מכללו אצל הדיוט, תאמר קודם לשתי הלחם שהותר מכללו אצל הדיוט?	אמר לפניו יהודה בר נחמיה:												סה
שתק רבי טרפון													סה
צהבו פניו של רבי יהודה בן נחמיה.	[רבי יהודה בן נחמיה]												סה
אמר לו רבי עקיבא: יהודה, צהבו פניך שהשבת את זקן, תמהני אם תאריך ימים.	[רבי עקיבא]												סה
אמר רבי יהודה ברבי אלעאי: אותו הפרק פרס הפסח היה, כשעליתי לעצרת שאלתי אחריו: יהודה בן נחמיה היכן הוא? ואמרו לי: נפטר והלך לו.	[רבי יהודה ברבי אלעאי]												סה

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- **central point for summary and review**
 < מובאה של פיסקה קודמת- **insertion of an earlier segment**
Oמעשה-story

■ **challenge-קושיא** †
 ^ **question-שאלה**
 ! **answer-תירוץ**
 ■ **proof-ראיה**

מקרא-key:

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator																
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י							
לדברי יהודה בן נחמיה, נסכים ביכורים שהקריבם קודם לעומר - כשירין.	רב נחמן בר יצחק:									■	◇	סה:						
פשיטא										‡		סה:						
מהו דתימא: התם הוא הותר מכללו אצל הדיוט, אבל הכא הותר מכללו לא, קמ"ל, כל שכן הכא דלא איתסר כלל.										!	◇	סה:						
(ס"ד"ר הנצ"א גל"י פי"ל, סימן)											◇	סה:						
שתי הלחם מהו שיתירו שלא כסדרן?	בעי רמי בר חמא:										^	◇	סה:					
היכי דמי?											^		סה:					
כגון דזרעינהו בין העומר לשתי הלחם, וחליף עלייהו שתי הלחם ועומר											!	◇	סה:					
מאי? כסדרן שריין, שלא כסדרן לא שריין, או דלמא שלא כסדרן נמי שריין?												^	◇	סה:				
(ויקרא ב), ואם תקריב מנחת ביכורים - במנחת העומר הכתוב מדבר, מהיכן באה? מן השעורין	רבה, ת"ש:										■	!	◇	סה:				
אתה אומר: מן השעורין, או אינו אלא מן החיטין?											‡	!		סה:				
נאמר אביב במצרים ונאמר אביב לדורות, מה אביב האמור במצרים - שעורין, אף אביב האמור לדורות - שעורין	רבי אליעזר:										!	!	◇	סה:				
מצינו יחיד שמביא חובתו מן החיטין וחובתו מן השעורין, וציבור שמביאין חובתן מן החיטין ומביאין חובתן מן השעורין, ואם אתה אומר: בא מן החיטין, לא מצינו ציבור שמביא חובתו מן השעורין	רבי עקיבא:										!	!	◇	סה:				
דבר אחר, אם אתה אומר: עומר בא מן החיטין, אין שתי הלחם ביכורים	[רבי עקיבא]										!	!	◇	סה:				
ואם איתא דשתי הלחם שלא כסדרן שריין, משכחת לה דמקריב עומר מהנך דאשרוש קודם לשתי הלחם ובתר העומר דאשתקד, ושתי הלחם מהנך דאשרוש קודם לעומר דהשתא ובתר שתי הלחם דאשתקד												!	◇	סה:				
מי סברת: בכורים לפירא קא אמרינן? למזבח קא אמרינן, והא אכיל לה מזבח מפירי דהא שתא.												‡	◇	סה:				
שתי הלחם, הנצה שריא או חנטה שרייה?	בעי רמי בר חמא:												^	◇	סט.			
מאי הנצה, ומאי חנטה?													^		סט.			
אילימא הנצה דפירא וחנטה דפירא													!		סט.			
השתא השרשה שריא, הנצה וחנטה מיבעיא?													‡		סט.			
אלא הנצה דעלה וחנטה דעלה													!	◇	סט.			
מי הוי כי השרשה או לא?														^	◇	סט.		
תיקו.														■	◇	סט.		
חטין שזרען בקרקע, עומר מתירן או אין עומר מתירן?	בעי רבא בר רב חנן:														^	◇	סט.	
היכי דמי? אי דאשרוש, תנינא אי דלא אשרוש, תנינא															‡	◇	סט.	
אם השרישו קודם לעומר - עומר מתירן, ואם לאו - אסורין עד שיבא עומר הבא	דתנן:														■	‡	◇	סט.
לא צריכא, דחצדינהו וזרעינהו קודם לעומר ואתא עומר וחליף עלייהו															!	◇	סט.	
וקא מיבעיא ליה: מהו לנקוטי ומיכל מינייהו? כמאן דשדייא בכדא דמיא ושריניה עומר, או דלמא בטיל להו לגבי ארעא?																^	◇	סט.
יש להן אונאה או אין להן אונאה?																^	◇	סט.
היכי דמי?																^		סט.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אילימא דאמר ליה שדאי בה שיתא, ואתו סהדי ואמרי דלא שדא בה אלא חמשה												!	סט.
כל דבר שבמדה ושבמשקל ושבמנין, אפי' פחות מכדי אונאה חוזר	והאמר רבא:											ז	סט.
אלא דאמר ליה שדאי בה כדבעי לה, ואתו סהדי ואמרי דלא שדא בה כדבעי לה												!	סט.
יש להן אונאה, דכמאן דשדייא בכדא דמיא ויש להן אונאה, או דלמא בטיל להו לגבי ארעא?												^	סט.
נשבעין עליהן או אין נשבעין עליהן? כדשדייא בכדא דמיא וכמטלטלי דמו ונשבעין עליהן, או דלמא בטיל להו אגב ארעא וכמקרקעי דמו ואין נשבעין עליהן?												^	סט.
תיקו.												■	סט.
חטין שבגללי בקר ושעורין שבגללי בהמה, מהו?	בעי רמי בר חמא:											^	סט.
למאי?												^	סט.
אילימא לטמויי טומאת אוכלין												!	סט.
חטין שברעי בקר ושעורין שבגללי בהמה, חישוב עליהן לאכילה - אין מטמא טומאת אוכלין, לקטן לאכילה - מטמא טומאת אוכלין	תנינא:											ז	סט.
אלא למנחות												!	סט.
פשיטא דלא, (מלאכי א') הקריבהו נא לפתחך הירצך או הישא פניך												ז	סט.
לא צריכא, דנקטינהו וזרעינהו וקא בעי לאיתויי מנחות מינייהו												!	סט.
מאי? משום דמאיסותא הוא, וכיון דזרעינהו אודא למאיסותיהו, או דלמא משום כחישותא הוא, והשתא נמי כחושה?												^	סט.
תיקו.												■	סט.
פיל שבלע כפיפה מצרית והקיא דרך בית הרעי, מהו?	בעי רמי בר חמא:											^	סט.
למאי?												^	סט.
אילימא למבטל טומאתה												!	סט.
כל הכלים יורדין לידי טומאתן במחשבה, ואין עולין מטומאתן אלא בשינוי מעשה	תנינא:											ז	סט.
לא צריכא, דבלע הוצין ועבדינהו כפיפה מצרית												!	סט.
מי הוה עיכול, הוה ליה ככלי גללים ככלי אדמה ואין מקבלין טומאה												^	סט.
כלי אבנים וכלי גללים וכלי אדמה - אין מקבלין טומאה לא מדברי תורה ולא מדברי סופרים	דאמר מר:											■	סט.
או דלמא לא הוי עיכול?												^	סט.
תפשוט ליה מהא, דאמר עולא משום ר"ש בר יהוצדק:												ז	סט.
מעשה ובלעו זאבים שני תינוקות בעבר הירדן, ובא מעשה לפני חכמים וטהרו את הבשר	[עולא משום ר"ש בר יהוצדק]											ז	סט.
שאני בשר, דרכיך.												!	סט.
ולפשוט מסיפא:												ז	סט.
וטמאו את העצמות	[סיפא]											ז	סט.
שאני עצמות, דאקושי טפי.												!	סט.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
חטיין שירדו בעבים, מהו?	בעי רבי זירא:												⚡	◊	סט:
למאי?													⚡		סט:
אי למנחות													!		סט:
אמאי לא?													⚡		סט:
אלא לשתי הלחם													!	◊	סט:
מאי? ממושבותיכם אמר רחמנא לאפוקי דחוצה לארץ דלא, אבל דעבים שפיר דמי, או דלמא ממושבותיכם דווקא, ואפילו דעבים נמי לא?													⚡	◊	סט:
ומי איכא כי האי גוונא?													⚡		סט:
אין, בר עדי טייעא נחיתא ליה רום כיוזא חטיי בתלתא פרסי.													!	○	סט:
שיבולת שהביאה שליש קודם לעומר, ועקרה ושתלה לאחר העומר והוסיפה, מהו? בתר עיקר אזלינן ושרייה עומר, או דלמא בתר תוספת אזלינן ועד שיבא עומר הבא?	בעי ר"ש בן פזי:												⚡	◊	סט:
תפשוט ליה מהא													⚡		סט:
ילדה שסבכה בזקנה ובה פירות, אפילו הוסיף במאתים - אסור	דאמר ר' אבהו אמר רבי יוחנן:												⚡	◊	סט:
בצל ששתלו בכרם ונעקר הכרם, אפי' הוסיף במאתים - אסור	ואמר ר' שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן:												⚡	◊	סט:
מפשט פשיטא להו לרבנן דבתר עיקר אזלינן, לא שנא לקולא ולא שנא לחומרא, או דלמא ספוקי מספקא להו, ולחומרא אמרינן, לקולא לא אמרינן?	היא גופה קא מיבעיא ליה:												⚡	◊	סט:
תיקו.													■	◊	סט:
לענין מעשר מאי?	בעי רבא:												⚡	◊	סט:
היכי דמי?													⚡		סט:
כגון דאמדינהו ועשרינהו ושתלינהו והוסיפה להו													!	◊	סט:
אם תמצא לומר: לא אזלינן בתר עיקר ותוספת בעי עשורי, עיקר מאי?													⚡	◊	ע.
מאי שנא מכל חטיי ושערי דעלמא?	אמר ליה - אביי:												⚡		ע.
דבר שזרעו כלה לא מיבעיא לי, אלא כי קמיבעיא לי - דבר שאין זרעו כלה, מאי?	אמר ליה: [רבא]												!	◊	ע.
תפשוט ליה מהא, דאמר רבי יצחק אמר ר' יוחנן:													⚡		ע.
ליטרא בצל שתיקנו וזרעו - מתעשר לפי כולן	[רבי יצחק אמר רבי יוחנן]												⚡	◊	ע.
התם היינו זריעתו, הכא לאו היינו זריעתו.													!	◊	ע.
עציץ שאינו נקוב, מהו?	רבי חנינא בר מניומי לאביי:												⚡	◊	ע.
אי לא נקוב, הא לא נקוב													⚡		ע.
דלמא חזר ונקבו קא אמרת	[אביי]												⚡	◊	ע.
הכא חדא זריעה היא, איחבורי הוא דקא מיחברא ועולה, התם שתי זריעות נינהו.													!	◊	ע.
שבולת שמרחה בכרי ושתלה, וקרא עליה שם במחובר, מהו? כיון דמרחה טבלא לה, כי קרא עליה שם קדשה לה, או דלמא כיון דשתלה פקע ליה טבלא מינה?	בעי ר' אבהו:												⚡	◊	ע.
אם כן, מצינו תרומה במחובר לקרקע	רבנן לאביי:												⚡	◊	ע.

<p>מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof</p>	<p>חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story</p>
<p>מקרא-key:</p>	

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא מצינו תרומה במחובר לקרקע ותנן:											◊	ע.
כי תניא ההיא - לענין איחויבי מיתה וחומש, דאי תליש ואכיל תלוש הוא, ואי גחין ואכיל בטלה דעתו אצל כל אדם. אמר ליה: [אביי]											!	ע.
ביצי נבלת העוף הטהור מקצתן בחוץ ומקצתן בפנים, מבפנים - מטמאין בגדים אבית הבליעה, מבחוץ - אין מטמאין בגדים אבית הבליעה? אפינקסא דאילפא: ומאי שנא מדכתב											◊	ע.
תלוש עבידי אינשי דאכלי הכי, במחובר לא עבידי אינשי דאכלי.											!	ע.
הזורע כלאים בעציץ שאינו נקוב - אסור. רב טביומי בר קיסנא אמר שמואל:											◊	ע.
בשלמא אי אשמעינן לוקה מכת מרדות מדרבנן - שפיר, אלא אסור מאי קמ"ל? דמדרבנן הוא זריעה אביי:											◊	ע.
תרם משאינו נקוב על הנקוב - תרומה, ויהזור ויתרום. תנינא:											◊	ע.
החיסין, והשעורין, והכוסמין, והשיבולת שועל, והשיפון - הרי אלו חייבין בחלה, ומצטרפין זה עם זה ואסורים בחדש מלפני העומר, ומלקצור מלפני הפסח.											■	ע.
אם השרישו קודם לעומר - העומר מתירן, ואם לאו - אסורין עד שיבא העומר הבא.											■	ע.
כוסמין מין חיטים, שיבולת שועל ושיפון מין שעורין כוסמין - גולבא, שיפון - דישרא, שיבולת שועל - שבולי תעלא. תנא:											◊	ע.
הני אין, אורז ודוחן לא מנא הני מילי?											◊	ע:
אתיא לחם לחם ממצה, כתיב הכא: (במדבר ט"ו) והיה באכלכם מלחם הארץ, וכתב התם: (דברים ט"ז) לחם עוני. ריש לקיש:											!	ע:
והתם גופה מנלן? והתם גופה מנלן?											^	ע:
אמר קרא: (דברים ט"ז) לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עוני, דברים הבאים לידי חימוץ אדם יוצא בהן ידי חובתו בפסח, יצאו אלו שאין באין לידי חימוץ אלא לידי סירחון. ר' אליעזר בן יעקב:											!	ע:
ומצטרפין זה עם זה. ותנא:											◊	ע:
התבואה והקמחים והבציקות - מצטרפין זה עם זה. תנא:											◊	ע:
למאי הלכתא? למאי הלכתא?											^	ע:
לענין חדש. רב כהנא:											!	ע:
לענין חמץ בפסח. רב יוסף:											!	ע:
לענין מעשר שני, דאי אכיל ליה חוץ לחומה לקי. רב פפא:											!	ע:
לענין טומאת אוכלין, והא קמ"ל, דתבואה וקמחין דומיא דבצקות, מה התם אוכלא בעיניה, אף הכא נמי אוכלא בעיניה. רבא:											!	ע:
חטה - בין קלופה בין שאינה קלופה מצטרפת, שעורה - קלופה מצטרפת, שאינה קלופה אין מצטרפת. והתניא:											!	ע:
איני?											◊	ע:
(ויקרא י"א) על כל זרע זרוע אשר יזרע - כדרך שבני אדם מוציאין לזריעה, חטה בקליפתה ושעורה בקליפתה ועדשים בקליפתן. והא תנא דבי רבי ישמעאל:											◊	ע:
לא קשיא: הא בלחות, הא ביבשות. ר' יוחנן:											!	ע:
ואסורין בחדש מלפני העומר. ותנא:											◊	ע:

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- **central point for summary and review**
 < מובאה של פיסקה קודמת- **insertion of an earlier segment**
Oמעשה-story ! **answer-תירוץ**
proof-ראיה ■

מקרא-key:

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מנא הני מילי?													ע:
אתיא לחם לחם ממצה.	ריש לקיש:											!	ע:
ולקצור לפני הפסח.													ע:
מנא הני מילי?													ע:
אתיא ראשית ראשית מחלה.	רבי יוחנן:											!	ע:
מאי קודם לעומר?													ע:
קודם קצירת העומר	רבי יונה:											!	ע:
קודם הבאת העומר.	רבי יוסי בר זבדא:											!	ע:
אסורין בחדש לפני העומר ולקצור לפני הפסח	תנן:											!	ע:
בשלמא למאן דאמר קודם הבאת העומר, היינו דלא קא עריב להו ותני להו, אלא למ"ד קודם קצירת העומר, ליערבינהו וליתנינהו: אסורין בחדש ולקצור לפני הפסח												!	ע:
אלא אי איתמר אסיפא איתמר:													ע:
אם השרישו קודם לעומר - העומר מתירן	[סיפא]												ע:
מאי קודם לעומר?													ע:
קודם הבאת העומר	רבי יוסי בר זבדא:											!	ע:
קודם קצירת העומר.	רבי יונה:											!	ע:
לא תיתב אכרעיך עד דמפרשת ליה להא מילתא: מנין לעומר שמתיר בהשרשה?	רבי אלעזר לרבי יאשיה דדריה:											!	ע.א.
מגלן? דכתיב: (ויקרא ב') אביב, לאו מכלל דאיכא דלאו אביב.	[רבי יאשיה]											!	ע.א.
דלאו אביב, ולעולם דעייל שלישי												!	ע.א.
(דברים ט"ז) מהחל חרמש, לאו מכלל דאיכא דלאו בר חרמש.	אלא אמר שמואל:											!	ע.א.
דלאו בר חרמש, ולעולם שחת												!	ע.א.
קמה, לאו מכלל דלאו בר קמה.	רבי יצחק:											!	ע.א.
דלאו בר קמה, ולעולם אגם												!	ע.א.
(שמות כ"ג) אשר תורע, משעת זריעה.	אלא אמר רבא:											!	ע.א.
אי הכי, אע"ג דלא השריש נמן	רב פפא לרבא:											!	ע.א.
סודני, (שמות כ"ג) בשדה כתיב.	אמר ליה: [רבא]											!	ע.א.
קוצרין בית השלחין שבעמקים, אבל לא גודשין.													ע.א.
אנשי יריחו קוצרין ברצון חכמים וגודשין שלא ברצון חכמים, ולא מיחו בידם.													ע.א.
קוצר לשחת מאכיל לבהמה													ע.א.
אימתי? בזמן שמתחיל עד שלא הביא שלישי	רבי יהודה:												ע.א.

<p> disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- Oמעשה-story </p>	<p> statement-מימרא ■ ♪ קושיא-challenge ^שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof </p>
<p> central point for summary and review insertion of an earlier segment </p>	
<p>מקרא-key:</p>	

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator																							
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ				
יקצור ויאכיל אף משהביא שלישי.	רבי שמעון:																				■	◇			
וקוצרין מפני נטיעות, מפני בית האבל, מפני ביטול בית המדרש.																						■			
לא יעשה אותן כריכות, אבל מניחין צבתים.																						■			
מצות העומר לבא מן הקמה, לא מצא - יביא מן העמרים.																						■			
מצותו לבא מן הלח, לא מצא - יביא יבש.																						■			
מצותו לקצור בלילה, נקצר ביום - כשר.																						■			
ודוחה את השבת.																						■			
כתוב אחד אומר: (ויקרא כ"ג) וקצרתם את קצירה והבאתם את עומר, וכתוב: (ויקרא כ"ג) ראשית קצירכם אל הכהן, הא כיצד? ממקום שאתה מביא אי אתה קוצר, ממקום שאי אתה מביא אתה קוצר.	תניא: ר' בנימין:																					■	◇		
אימא: ממין שאתה מביא אי אתה קוצר, ממין שאי אתה מביא אתה קוצר																						♪			
ההוא לא מצית אמרת, מדרבי יוחנן.																						!			
אנשי יריחו קוצרין ברצון חכמים וגודשין שלא ברצון חכמים וכו'.																						■	<		
מאן שמעת ליה דאמר מיחו ולא מיחו? רבי יהודה																						■	◇		
וסבר ר' יהודה: קצירה דאנשי יריחו ברצון חכמים הוא?																							♪		
ששה דברים עשו אנשי יריחו, שלשה ברצון חכמים ושלשה שלא ברצון חכמים, ואלו שלשה חכמים: מרכיבין דקלים כל היום, וכורכין את שמע, וקוצרין לפני העומר ברצון חכמים, ואלו שלא ברצון חכמים: גודשין לפני העומר, ומתירין גמזיות של הקדש של חרוב ושל שקמה, ופורצין פרצות בגנותיהן ובפרדסותיהן להאכיל נשר לעניים בשני בצורת ובימים טובים, דברי ר"מ	והא תניא: [רבי מאיר]																					■	♪	◇	
אם ברצון חכמים הן עושין, יהו כל אדם עושין כן אלא אלו ואלו שלא ברצון חכמים, ועל שלשה מיחו בידם ועל שלשה לא מיחו בידם, ואלו שלא מיחו בידם: מרכיבין דקלים כל היום, וכורכין את שמע, וקוצרין וגודשין לפני העומר, ואלו שמיחו בידם: מתירין גמזיות של הקדש של חרוב ושל שקמה, ופורצין פרצות בגנותיהן ובפרדסותיהן כדי להאכיל נשר לעניים בשני בצורת בשבת' ובימים טובים, ונותנין פאה לירק, ומיחו בידם	אמר לו רבי יהודה:																					■	♪	◇	
וליטעמין, ששה - שבעה הון אלא סמי מכאן קצירה.																							!	◇	
קוצר לשחת ומאכיל לבהמה.																							■	^	
ואלו מפסיקין לפאה: הנחל והשלולית, ודרך היחיד ודרך הרבים, ושביל הרבים ושביל היחיד הקבוע בימות החמה ובימות הגשמים, והבור והנר וזרע אחר, וקוצר לשחת מפסיק, דברי רבי מאיר	תנו התם: [רבי מאיר]																					■	◇	♦	
אין מפסיק אלא א"כ חרש.	חכמים:																						■	◇	♦
רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן:	ר' מאיר בשיטת ר"ש אמרה																						■	◇	
יקצור ויאכיל אף משהביאה שלישי,	דאמר: [רבי שמעון]																						■	■	
כל לשחת לאו קצירה היא.	אלמא קסבר: [רבי מאיר]																						■	◇	
ייתב רבה וקאמר לה להא שמעתא.	[רבה]																						○		
אכלה חגב, קרסמוה נמלים, שברתהו הרוח, הכל מודים, חרש - מפסיק, לא חרש - אינו מפסיק	איתיביה רב אחא בר הונא לרבא:																						■	♪	◇
הכל מודים מאן?																							^	♪	◇
רבי מאיר																							!	♪	◇

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ♪ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
א אמרת בשלמא מתני' בשלא תבאה שלישי, בויחא דחזו שאין, לא חזו שלא בשחיבא שלישי, אלא א אמרת מתניתין נמי בשחיבא שלישי, השתא ומה התם דקצירה דאדם, אמר רבי מאיר: לא שמה קצירה, מתני' על שני										ז		◇	עא:	
אלא רבי מאיר בשיטת רבי יהודה אמרה											■		◇	עא:
אימתי? בזמן שהתחיל עד שלא הביא שלישי, אבל אם התחיל עד שהביא שלישי - אסור.	דאמר: [רבי יהודה]										■	■		עא:
אימר דשמעת ליה לרבי יהודה - לבהמה, לאדם מי שמעת ליה? דאם כן, הווי להו תלתא תנאי											ז		◇	עא:
רבי מאיר בשיטת רבי עקיבא רבו אמר, דאף לאדם נמי לא הויא קצירה	אלא כי אתא רב דימי:										■		◇	עא:
המנמר שדה ושייר בו קלחים לחים - רבי עקיבא אומר: פאה לכל אחד ואחד	דתנן: [רבי עקיבא]										♦	■	◇	עא:
מאחד על הכל	הכמים:										♦	■	◇	עא:
לא חייב רבי עקיבא אלא במנמר לקליות, אבל במנמר לאוצר לא.	ואמר רב יהודה אמר שמואל:										■	■	◇	עא:
איני?											ז			עא:
מחייב היה רבי עקיבא אף במנמר לאוצר	והא כי אתא רבין אמר רבי יוחנן:										■	ז	◇	עא:
סבר לה כוותיה בחדא ופליג עליה בחדא.											!		◇	עב.